

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - တင်အောင်ခိုင်

ကျွမ်းကျင်ဆရာကြီး

(လီနင်းဖန်)

စာစဉ် - ၅၆

အခန်း ၇၇၇

(မြင့်မြတ်ဒိုင်မေးရှင်း မူလရေကန်သို့ ဝင်ရောက်ရန် စီစဉ်ခြင်း)

စုချန်ရီနှင့် တတိယ အကြီးအကဲတို့၏ နှုတ်ခမ်းများမှာ တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်နေပြီး မသိစိတ်မှ နို့စားနွားအား လေးစားစွာ ကြည့်ရင်း တံတွေး တစ်လုတ် မျိုချမိလိုက်သည်။

" ငါတို့ ဒီလို ကြီးကျယ်တဲ့ ဖြစ်တည်မှုမျိုးကို ဘယ်လို နည်းနဲ့မှ အပြစ်ပြု လို့ မဖြစ်ဘူး "

သူတို့ နှစ်ဦးစလုံး တွေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

" စီနီယာနွား အဲဒီမြက်က ဘာနဲ့ ပြုလုပ်ထားတာလဲ အရမ်းထူခြားတာပဲ "

စုချန်ရီ လေးစားစွာ မေးလာခဲ့သည်။

"ဒါက ငါပုံမှန်စားနေကျ မြက်တွေလေ၊ ဘာမှ ကြီးကျယ်တာ မရှိပါဘူး။

ဒါပင်မဲ့ အရသာကတော့ တခြားမြက်တွေ ထက်တော့ ပိုကောင်းတာပေါ့ "

နို့စားနွား ပွင့်လင်းစွာ အဖြေပေးသည်။

" ခင်ဗျား... ခင်ဗျားက ဒီမြက်ကို စားနေတယ် ဟုတ်လား "

တတိယ အကြီးအကဲ၏ ပါးစပ်မှာ တွန့်လိမ် သွားတော့သည်။ သိလိုက်ရ တဲ့ အကြောင်းပြချက်မှာ သူ့အတွက် ယုံကြည်ရန် ခက်ခဲလွန်းရုံ သာမက ခေါင်းထဲပင် ထည့်လို့ မရချေ။ ထိုမြက်က မူလ မြင့်မြတ် ရတနာ မြက်ပင် ဖြစ်သည်။ မည်သည် လက်နက်ထက်မဆို စွမ်းအား ကြီးလွန်းသည် ဖြစ် သော်လည်းပဲ ထိုနွား အတွက်တော့ သာမန် အစားအစာပင်လော။

"ပြဿနာ ရှိလိုလား ဒီမြက်ကို ငါတစ်နေ့ ၁၀ ပေါင်လောက်ပဲ စားတာ။ ဒါဆို ရင်တော့ ဗိုက်ပြည့်သွားပါပြီ"

တတိယ အကြီးအကဲနှင့် စုချန်းရီတို့၏ နှလုံး ခုန်သံများမှာ မြန်ဆန်သွားခဲ့ပြီး အသက်ရှူ ကျပ်သလို၊ သေလုမြောပါး ဖြစ်သလို ဖြစ်ရသည်။ သိလိုက်ရသည့် အကြောင်းအရာများက သူတို့အား ငိုချင်လောက်အောင် ဖြစ်သွားစေခဲ့သည်။ ၎င်းက အလွန် မယုံကြည်နိုင်စရာ ကောင်းလှသည် မဟုတ်ပါလော။

"အဖေ မအံ့ဩသွားပါနဲ့ ဒါက သာမန် သိထားရမဲ့ အချက်ပါပဲ။ အဖေရဲ့ ကန့်သတ်ထားတဲ့ အတွေးအမြင်ထဲတော့ နားလည်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး"

စုချန်လည်း ပြောလာခဲ့သည်။ ထို့နောက်တွင် သူ၏ အာရုံမှာ ပထမ အကြီးအကဲနှင့် ဒုတိယ အကြီးအကဲဆီတို့ ရောက်ရှိ သွားခဲ့သည်။

ပထမ အကြီးအကဲမှာ အလွန် တုန်လှုပ်နေခဲ့၏။ ယခုက သူမီးစင် ကြည့်ကရတော့မည့် အချိန် ဖြစ်ပေသည်။ ရုတ်ခြည်း သူ၏ စွမ်းအားများကို အလျင်အမြန် စုစည်းစေလိုက်ပြီး အလွန် လျင်မြန်သည့် အရှိန်ဖြင့် ခုန်ထွက် သွားလိုက်သည်။ လက်တစ်ချက် ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်တွင် စုချန်းရီအား သူထံသို့ ဆွဲခေါ်လိုက်ရင်း -

" ငါ့ကို လွှတ်ပေး မဟုတ်ရင် စုချန်းရီ ငါနဲ့ သေရမယ်"

သို့ပင်မဲ့လည်း ထိုအချိန်တွင် နို့စားနွားမှာ တတိယ အကြီးအကဲအား တစ်ချက် ကြည့်လိုက်ချိန်တွင် သူ၏ မူလကနဦး ဝိညာဉ်မှာ ရုတ်တရက် တုန်ခါသွားသည်။ နေရာ၌ပင် သူ့ခန္ဓာကိုယ်မှာ ပေါက်ကွဲ ထွက်သွားပြီ သွေးများ ဖြာထွက် သွားလေသည်။ ပထမ အကြီးအကဲမှာ အော်ဟစ်ရန် အချိန်ပင် မရှိလိုက်ချေ။ ထို့နောက်တွင်တော့ နို့စားနွား၏ အကြည့်များမှာ ဒုတိယ အကြီးအကဲထံသို့ ရောက်ရှိ လာခဲ့သည်။

ဒုတိယ အကြီးအကဲ ရုတ်တရက် တုန်လှုပ် သွားတော့၏ သူ ဘောင်းဘီထဲ သေးထွက်ကျ တော့မည့်အလား ကြောက်လန့် နေရခြင်း ဖြစ်သည်။
ထို့နောက်တွင် တွန့်ဆုတ်ခြင်း မရှိစွာဖြင့် သူ၏ ဝမ်းဗိုက်အား လက်သီးဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထိုးနှက်လိုက်လေသည်။

"ဝုန်း"

သူ၏ စွမ်းအားများမှာ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး သူသည်လည်းပဲ မြေပြင် ထက်သို့ ပြုတ်ကျ လာတော့သည်။ သူနာကျင်နေသည့် အသံဖြင့် -

"နွားအရှင်မ ကျုပ်ရဲ့ ကျင့်ကြံခြင်း အခြေခံကို ဖျက်ဆီး လိုက်ပါပြီ။ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် လုပ်ဖို့ မလိုတော့ပါဘူး"

" နင်က ကောင်းကောင်း သင်ယူတတ်သားပဲ "

နို့စားနွား ခေါင်းညိတ်လိုက်ကာ အဝေးတို့ ကြည့်လိုက်သည်။ စုချန်၏ မျက်လုံးများမှာ အေးစက်သွားခဲ့ရင်း စုမင် ထံသို့ ဖြည်းညင်းစွာ လျှောက် လှမ်း လာခဲ့သည်။

စုမင်မှာ လုံးဝ ရူးတော့မတတ် ဖြစ်နေခဲ့၏။ ထိုကဲ့သို့ အဆုံးသတ် သွား မည်ဟု သူ မထင်ထားခဲ့ချေ။ အိပ်မက် မက်နေသည့် အလား ယခုတိုင် ခံစားနေရခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှောင်ယမ်ရန် သည်လည်းပဲ မျက်နှာ တစ်ခုလုံး ဖြူဖျော့နေခဲ့ကာ သရဲမြင် တွေရသည့် အလား တဆတ်ဆတ် တုန်ယင် နေခဲ့သည်။

"စုချန် နင်ငါ့ကို ချစ်သေးတယ်မလား၊ ငါက နင်သိထားတဲ့ ရှောင်ယမ်ရန် ပါပဲ၊ ငါနင့်ကိုပဲ ချစ်တာပါ"

ရှောင်ယမ်ရန်မှာ စုချန်အား တောင်းပန်စွာ ပြောလာခဲ့သည်။ ထို့နောက် တွင် ဒူးထောက်လိုက်ပြီး တုန်လှုပ်စွာဖြင့် -

" နင်ငါ့ကို စိတ်ကြိုက် ပြုမူနိုင်ပါတယ်၊ ငါ့ရဲ့ အရာရာတိုင်းက နင့်အတွက် ပါပဲ။ အခုက စပြီး ငါ့ကို နင်ပိုင်သွားပါပြီ။ "

စုချန်မှာ ရှောင်ယမ်ရန်အား အေးစက်သည့် မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်ရင်း သက်ပြင်း ချလိုက်သည်။ ရှောင်ယမ်ရန်မှာ အရှက်တရားနှင့် မာနတို့ ရှိဦး မယ်ဟု သူထင်ထား ခဲ့သော်လည်းပဲ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်နေလိမ့်မည်ဟု မတွေး ထားချေ။ ယခင်က သူမအား ချစ်မိခဲ့သည်က သူ့အမြင်ကန်းခဲ့ခြင်း ကြောင့် သာ ဖြစ်ပေမည်။

" ဟား ဟား စုချန် ငါမင်းကို မရှုံးခဲ့ဘူး၊ ငါ့ရဲ့ ကံကြမ္မာကိုသာ ရှုံးနိမ့်ခဲ့တာ " စုမင် သနားစဖွယ် ရယ်မော နေခဲ့သည်။

"မင်းငါ့ကို ဘယ်တော့မှ နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းရဲ့ ကံကြမ္မာက ငါ့ထက် သာလွန်နေခဲ့တာ... မင်းက ကံတရားကို အားကိုးပြီး ငါက ကိုယ့်ရဲ့ ကိုယ်ပိုင် စွမ်းအားကို အားကိုးနေတာ... "

စုချန်သည်လည်းပဲ စုမင်အား သနားစဖွယ် ကြည့်ရင်း ခေါင်းခါ ယမ်း လိုက်ကာ -

" မဟုတ်ဘူး မင်းက မင်းရဲ့ အသိစိတ် ကင်းမဲ့မှုကိုသာ အမြဲတန်း အားကိုး နေတာ "

ထို့နောက်တွင် စုချန်မှာ လက်မြှောက်လိုက်ပြီးနောက် စုမင်နှင့် ရှောင်ယ မ်ရန်အား သတ်ပစ်လိုက်သည်။ ထို့နောက်သူ သက်ပြင်း ချလိုက်လေကာ -

" ငါတို့ ဆွေမျိုးတွေ ဖြစ်နေတာကြောင့် မင်းတို့ စုံတွဲတွေ ကူညီတဲ့ ကံကြမ္မာ ပေးလိုက်မယ်... "

အရာအားလုံး အဆုံးသတ် သွားပြီးနောက်တွင် စုမိသားစုမှာ အလွန် တိတ်ဆိတ် သွားတော့သည်။ အဆုံးသတ်က လူတိုင်း ထင်ထားသလို

မဟုတ်ချေ။ စုချန်က ကြီးမားသည့် ကံကြမ္မာနှင့်အတူ ပြန်ရောက်လာခဲ့ပြီး စုမိသားစု ခေါင်းဆောင်အား သတ်ပစ်ခဲ့သည်။ စုမိသားစုထဲတွင် အကြီးအကဲ တစ်ယောက်သာ ကျန်တော့သည်မို့ အင်အားမှာ အတော်လေး လျော့ကျသွားပြီ ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်းပဲ အချို့သူများသည်တော့ ကြီးကျယ်သည့် မျှော်လင့်ချက်သို့ ထားနေဆဲပင်။ စုချန်နှင့် နို့စားနွားတို့ မည်မျှ စွမ်းအားကြီးကြောင်း သူတို့ မြင်ခဲ့ရသည်။ မကောင်းသည့် မျိုးစေ့များ သေဆုံးသွားသည့် အတွက် ကြောင့်မို့ စုမိသားစုမှာ အနာဂတ်၌ ကြီးကျယ်သည့် အဆင့်သို့ ရောက်ရှိ ပေ ဦးမည်ဟု သူတို့ မျှော်လင့်နေပေသည်။

ရုတ်တရက် တတိယ အကြီးအကဲမှာ စုချန်အား မျက်နှာ မူရင်း ခူး ထောက် ချလိုက်ကာ စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် ပြောသည်။

"သခင်လေး စုမိသားစုက ခင်ဗျား မရှိရင် ရှင်သန်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျေးဇူးပြုပြီး မိသားစုဆီကို ပြန်လာပေးပါ"

အခြားသော အဖွဲ့ဝင်များသည်လည်းပဲ ခူးထောက် ချလိုက်ကာ -

" ကျေးဇူးပြုပြီး မိသားစုဆီကို ပြန်လာပေးပါ"

ဒါပင်မဲ့ စုချန်က သူတို့၏ မျက်လုံးများထဲမှ မျှော်လင့်ချက်များအား မြင် လိုက်သည်တွင် ဝေခွဲရ ခက်သွားလေသည်။ သို့သော်လည်းပဲ သူလေးနက် စွာ တွေးနေဆဲ ဖြစ်၏။ သူသာ စုမိသားစု၏ ခေါင်းဆောင်ငယ် တစ်ယောက် ဖြစ်လာမည် ဆိုပါက ထိုစွမ်းအားကို အသုံးပြုကာ ဆရာကြီးအား ကူညီနိုင် မည် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဆိုလျှင် ဆရာကြီးအတွက် တာဝန် ထမ်းဆောင်ရန် များစွာ လွယ်ကူ သွားပေမည်။ ထိုသို့ စိတ်ထဲ တွေးရင်း ပြောလာလေသည်။

"ကျုပ်ခေါင်းဆောင်ငယ် တစ်ယောက် ဆက်ဖြစ်နေဦးပေမဲ့ လယ်သမား

တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်နေတာမို့ မိသားစုမှာ အကြာကြီး နေနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး"

"လယ်သမား ဟုတ်လား "

တတိယ အကြီးအကဲနှင့် စုချန်းရီတို့မှာ သူတို့ နားကြားမှားသည် ဟုပင် တွေးမိလိုက်သည်။ သို့သော် စုချန်က ခေါင်းဆောင်ငယ် အဖြစ်လက်ခံနေပြီ ဆိုပါက ကျန်နေသည့် အသေးစိတ် အချက်အလက်များမှာ အရေးမပါတော့ချေ။

"စုချန် မြန်မြန် မင်းရဲ့ မိတ်ဆွေတွေကို အိမ်ထဲ နားခိုင်းလိုက်ဦး။ ငါတို့ အကောင်းဆုံး ဧည့်ဝတ်ကျေအောင် လုပ်ရမယ်"

ဆူချန်းရီ အလျင်စလို ပြောလာလေသည်။ တတိယ အကြီးအကဲလည်း သဘောတူပုံရပြီး ခေါင်းညိတ် လိုက်ကာ -

"ဟုတ်တယ် ငါတို့ အကောင်းဆုံး ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်မှုကို ပေးရမယ်"

နို့စားနွား မည်မျှ စွမ်းအားကြီးသည်ကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ မြင်လိုက်ရသည်မို့ အပြစ်မပြုရဲတော့ချေ။ အားလုံးမှာ ထွက်ခွာ သွားကြတော့လည်းပဲ ပေါင်တ တစ်ယောက်သာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ သူကျယ်လောင်စွာ ငိုရှိုက်နေလေ၏။

တစ်စုံတစ်ယောက်မှာ သိလိုစွာဖြင့် မေးလာလေသည်။

"အစ်ကိုပေါင် ခင်ဗျား ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ သခင်လေး စုချန် ပြန်လာတာကို ခင်ဗျား မပျော်ဘူးလား။ ခင်ဗျားက သူ့ရဲ့ အယုံကြည်ရဆုံးလူ မဟုတ်ဘူးလား"

"ငါ ဘယ်လို အခွင့်အရေးနဲ့ လွဲချော်သွားလဲ ဆိုတာ မင်းမသိပါဘူး"

ပေါင်တ၏ မျက်နှာထက်တွင် မျက်ရည်များ အလိုလို စီးကျလာမိသည်။

သူအလွန် ဝမ်းနည်းနေသည် ဖြစ်၏။ အထူးသဖြင့် နို့စားနွား မည်မျှ စွမ်းအားကြီးကြောင်း သိလိုက်ရသည့် အချိန်၌ပင် ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် တွင် သူနို့စားနွား၏ နွားနို့အား ငြင်းပယ်လိုက်သည့် အချိန်ကို တွေးမိလိုက် သည်။ ယခု၌ သူ့ကိုသူပင် သတ်သေချင်လောက်အောင် မုန်းနေမိသည်။ မ ကြာခင် အချိန်တွင် စုချန်၏ အမိန့်အရ စုမိသားစုမှာ အခမ်းနားဆုံး ပွဲတော် တစ်ခုအား ပြင်ဆင် လိုက်ကြသည်။

သူတို့က စိတ်ဝိညာဉ် သစ်သီး၊ သစ်ဥများကို ထုတ်ယူကာ နန်နန်းနှင့် ဒ ရာကျင်တို့အား ဧည့်ခံကြတော့သည်။ နို့စားနွား၏ လိုအပ်ချက်မှာ အလွန် မြင့်မားနေသည်ဖြစ်ကာ စုချန် မတတ်နိုင်သည်မို့ သူတို့၏ ဧည့်ခံမှုက ကျေနပ်စရာ ရှိလောက်မည်ဟု မထင်ထားချေ။ သို့သော်လည်းပဲ သူတို့၌ တတ်နိုင်သည့် အရာ မရှိပေ။

ပွဲတော်ပြီးသွားချိန်တွင် စုချန်းရီက မနေနိုင်ဘဲ မေးလာခဲ့သည်။

"စုချန် ဒီ ဂုဏ်အတွင်းမှာ ဘာတွေ ဖြစ်ခဲ့တာလဲ၊ မင်းရဲ့ စွမ်းအားတွေ ဘယ်လို ပြန်ရလာတာလဲ"

စုချန်မှာ ရှေးဟောင်း တားမြစ်နယ်မြေ၏ အပြောင်းအလဲများကို ဖွင့်ပြော ရန် မဝံ့ရဲချေ။

"အဖေ တစ်ခုပဲ သိထားဖို့လိုတာ၊ ကျွန်တော် အဖေ တွေးမြင်နိုင်တဲ့ အရာ ထက်တောင်မှ ကြီးကျယ်တဲ့ ဖြစ်တည်မှုမျိုးနဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် ဒါကို ဖွင့်တော့ မပြောရဲဘူး။ တစ်ခုပိုတာတော့ ဒီနောက်ချေးပုံး နှင့် သစ်သားချောင်းတို့က တကယ်ကို သာမန် ပစ္စည်းတွေပါပဲ။ သူတို့က လယ်သမား တစ်ယောက်အတွက် လိုအပ်တဲ့ အရာတွေလေ"

"လယ်သမား တစ်ယောက်အတွက် လိုအပ်တဲ့ အရာတွေ ဟုတ်လား"

စုချန်းရီနှင့် တတိယ အကြီးအကဲတို့မှာ လယ်သမားဆိုသည့် စကားအား ဒုတိယ အကြိမ် ကြားလိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခုတွင်တော့ တုန်လှုပ် သွားရပေတော့သည်။

‘စုချန်က အဲဒီနေရာမှာ လယ်သမား တစ်ယောက် ဖြစ်ဖို့ပဲ အရည်အချင်း ပြည့်မီတာလား။ သူ ဘယ်သူ့အတွက် အလုပ် လုပ်ပေးနေတာလဲ။ ပြီးတော့ ဘယ်သူက သူ့ရဲ့ ဒဏ်ရာတွေကို ကုသပေးပြီး ဒီလို အဆုံးမဲ့ အဆင့်မြင့် မူလ ရတနာတွေကို ပေးလိုက်တာလဲ၊ ဒီလို ကြောက်စရာ ကောင်းတဲ့ နေရာ တစ်ခု ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိနေသေးတာလား’

စုချန်းရီနှင့် တတိယ အကြီးအကဲတို့မှာ အမှန်တရား ထက်ပို၍ ချဲကား လွန်နေသည်ဟုသာ တွေးမိနေကြသည်။

တတိယအကြီးအကဲက နို့စားနွားအား တိတ်တဆိတ် ကြည့်လိုက်ပြီး နောက်တွင် စုချန်အား လေးစားစွာဖြင့် ပြောလာခဲ့သည်။

" မင်း မပြောချင်မှတော့ ဒီတိုင်းထားလိုက်ပါ ငါတို့လည်း ဆက်မမေး တော့ပါဘူး။"

"အဖေ ... တတိယ အကြီးအကဲ... ကျုပ် နတ်မိမယ် နှစ်ယောက်နဲ့ စီနီယာ နွားတို့ကို မြင့်မြတ်ခိုင်မေးရှင်းရဲ့ မူလ ရေကန်ဖွင့်ရင် ခေါ်သွားချင်တယ်..."

စုချန်ပြောသည်။

စုချန်းရီ မျက်မှောင်ကုတ် လိုက်ကာ စိုးရိမ်စွာဖြင့် -

"မင်းတို့ ၄ ယောက်ပဲလား။ မြင့်မြတ်ခိုင်မေးရှင်း မူလ ရေကန်မှာ ကံကောင်းခြင်းတွေ ရှိပင်မဲ့လည်း အန္တရာယ်တွေက တွဲခိုနေတာ"

နန်နန်းမှာ လက်ငှေ့ယမ်းလိုက်ပြီး ပြောသည်။

" ကျွန်မတို့ ၄ ယောက်က လုံလောက်နေပါပြီ လူများရင် ပိုပြီး ပြဿနာ

များရတယ်"

စုချန်းရီနှင့် တတိယ အကြီးအကဲတို့မှာ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ကြည့်ပြီးနောက် ပြောသည်။

" ကောင်းပြီလေ မင်းတို့ သွားမယ်ဆိုလည်း ဂရုတော့ စိုက်ပေါ့ အဲဒီ ရေကန်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး လိုအပ်တဲ့ အချက်အလက်တွေကို ငါမှတ်ထားတယ် ... အခုမင်းတို့ကို ပြောပြမယ်"

...

တစ်ချိန်တည်းတွင် ဖန်မိသားစု၌တွင်လည်း တူညီသည့် အဖြစ်အပျက် များ ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့သည်။ သူတို့သည်လည်းပဲ မြင့်မြတ်ခိုင်မေးရှင်း မူလ ရေကန်အား ဝင်ရောက်ရန် ပြင်ဆင်နေကြ၏။ ဖန်မိသားစုမှာ စုမိသားစုနှင့် အတူတူပင် ။ သူတို့က သစ္စာကြယ်တာရာ၏ မိသားစုကြီး လေးခုထဲမှ တစ် ခုဖြစ်ကာ အဆုံးမဲ့ အာဏာကို ပိုင်ဆိုင်ထားသည်။

ဖန်တုန်မှာ ဖန်မိသားစု၏ ဆရာသခင် တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူ၏ မျက်နှာထက်တွင် လေးနက်သည့် အမူအရာများ ရှိနေခဲ့၏။ သူ၏ လက်ကို အနောက်သို့ ပို့ထားကာ အဝေးသို့ မျှော်ကြည့်နေခဲ့ရင်း -

"ဒါက မြင့်မြတ်ခိုင်မေးရှင်း မူလရေကန် ဖွင့်ခဲ့ရင် ငါတို့ မိသားစုက ကျန် တဲ့ မိသားစုကြီး ၃ခုကို ရိုက်ချဖို့ အတွက် အခွင့်အရေးပဲ။ သခင်ကြီး တောင်းဆိုထားတဲ့ အရာတွေ ပြင်ဆင်နေတာ အခြေနေ ဘယ်လိုလဲ"

လူငယ် တစ်ယောက်မှာ ပြုံးလျက် ပြောလာခဲ့သည်။

" ဆရာ အားလုံး အဆင်သင့်ပါပဲ၊ ကျုပ် အဲဒီအထဲ ဝင်ရောက်မဲ့ တပည့် အားလုံးကို သခင်ကြီး ပေးတဲ့ ရတနာတွေအားလုံး ပေးထား ပြီးပါပြီ။ မြင့်မြတ်ခိုင်မေးရှင်း မူလရေကန် ဖွင့်တာနဲ့ ကျုပ်တို့ ဖန်မိသားစုက ကျန်တဲ့

မိသားစုတွေ အားလုံးကို အံ့အားသင့်စရာတွေ ပေးမှာပါ"

ဖန်တုန် ခေါင်းညိတ်လိုက်ကာ ပြုံးကာ ပြောသည်။

"ဒါဆို အရမ်းကောင်းတယ်၊ ဖန်ကျင်း ... မင်းက ငါတို့ ဖန်မိသားစုထဲမှာ ပါရမီ အရှိဆုံး လူငယ်တစ်ယောက်ပဲ... ငါမင်းကို မျှော်လင့်ချက် အကြီးကြီး ထားထားတယ်... သခင်ကြီးနဲ့ ဆက်ဆံရေး ကောင်းကောင်း တစ်ခုရှိပြီ ဆိုတာနဲ့ ငါတို့ ဖန်မိသားစုက ငါတို့ ခေတ်မှာ အအောင်မြင်ဆုံး အတောက်ပဆုံး ဖြစ်စေရမယ်"
